

EURÓPSKA CENTRÁLNA BANKA
EUROSYSTEM

Príručka pre konzultácie vnútroštátnych orgánov s Európskou centrálnou bankou o návrhoch právných predpisov

Október 2015

Obsah

Predslov	2
1 Základné informácie o poradnej funkcii ECB ohľadne návrhov právnych predpisov	3
2 Ciele rozhodnutia 98/415/ES	5
3 Rozsah povinnosti konzultovať s ECB	7
3.1 Orgány žiadajúce o konzultáciu	7
3.2 Návrhy právnych predpisov, na ktoré sa vzťahuje konzultačná povinnosť	8
3.3 Oblasti pôsobnosti ECB	10
3.4 Vykonávacie právne predpisy	15
4 Konzultačný postup	17
4.1 Primeraný čas na uskutočnenie konzultácií s ECB	17
4.2 Žiadosť o stanovisko	18
4.3 Lehoty	20
4.4 Potvrdenie o prijatí	21
4.5 Príprava a prijatie stanoviska ECB	22
4.6 Jazykový režim	22
4.7 Zaslanie stanoviska a jeho ďalšie zohľadnenie	23
4.8 Uverejnenie	23
5 Dodržiavanie povinnosti konzultovať s ECB	24
6 Právne následky nesplnenia povinnosti konzultovať s ECB	25
Príloha	26
Rozhodnutie Rady z 29. júna 1998 o poradení sa s Európskou centrálnou bankou národnými orgánmi ohľadom návrhu právnych predpisov (98/415/ES)	26

Predslov

Príručka pre konzultácie vnútroštátnych orgánov s Európskou centrálnou bankou o návrhoch právnych predpisov už mnoho rokov slúži ako užitočný nástroj pre vnútroštátne orgány a verejnosť. Príručka poskytuje podrobné informácie o konzultačnom procese s Európskou centrálnou bankou (ECB). Je potrebné aktualizovať pôvodnú príručku uverejnenú v roku 2005 s cieľom premietnuť vývoj v práve Únie a najnovšie skúsenosti ECB v oblasti konzultácií. Ako všetky ostatné publikácie ECB, táto príručka vyjadruje záväzok ECB dodržiavať zásady otvorenosti a transparentnosti a prispieva k rozšíreniu povedomia o cieľoch a činnosti ECB.

Zmluva o fungovaní Európskej únie ukladá členským štátom povinnosť požiadať ECB o radu k návrhom právnych predpisov, ktoré patria do oblasti pôsobnosti ECB. Vzhľadom na rozširovanie Európskej únie sa zvyšuje počet účastníkov konzultačného procesu. ECB preto aktualizovala túto príručku, aby vnútroštátnym orgánom poskytla informácie a pomoc v súvislosti s povinnosťou konzultovať s ECB. Na tento účel príručka vysvetľuje ciele a rozsah konzultácií s ECB a objasňuje postup, ktorý treba dodržať.

Verím, že táto aktualizovaná príručka bude naďalej prispievať k zvyšovaniu povedomia o právach a povinnostiach všetkých dotknutých strán a povedie k ešte lepšiemu pochopeniu poradnej funkcie ECB. V tomto ohľade je cieľom príručky takisto podporiť častejšie využívanie konzultačného postupu a tým prispieť k harmonizácii právnych predpisov členských štátov v oblastiach pôsobnosti ECB.

Nakoniec by som rád zdôraznil stály význam zabezpečenia úzkej spolupráce medzi vnútroštátnymi orgánmi, ktoré sa zúčastňujú na legislatívnom procese, a Európskym systémom centrálnych bánk/Eurosystemom. Som presvedčený, že táto publikácia bude aj naďalej podporovať takúto úzku spoluprácu k vzájomnému prospechu všetkých zúčastnených strán.

Frankfurt nad Mohanom október 2015

Yves Mersch
člen Výkonnej rady ECB

1 Základné informácie o poradnej funkcii ECB ohľadne návrhov právnych predpisov

Zmluva o fungovaní Európskej únie („zmluva“) zveruje ECB poradnú funkciu ohľadne navrhovaných aktov Únie a návrhov vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré patria do oblasti jej pôsobnosti. Článok 127 ods. 4 a článok 282 ods. 5 zmluvy, ktoré sú prevzaté v článku 4 Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky („Štatút ESCB“), predstavujú základ pre poradnú funkciu ECB.

Rámec pre konzultácie vnútroštátnych orgánov s ECB je ustanovený v rozhodnutí Rady 98/415/ES z 29. júna 1998 o poradení sa s Európskou centrálnou bankou národnými orgánmi ohľadom návrhu právnych predpisov¹, ktoré je v účinnosti od 1. januára 1999. Rozhodnutie 98/415/ES sa vzťahuje na všetky členské štáty okrem Spojeného kráľovstva, ktoré je vyňaté z povinnosti konzultovať s ECB na základe Protokolu o niektorých ustanoveniach týkajúcich sa Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, ktorý je pripojený k zmluve. Do roku 2004 vydala ECB priemerne 30 stanovísk ročne na žiadosť vnútroštátnych orgánov o konzultáciu. Vzhľadom na zvýšenie počtu členských štátov od roku 2004 a v dôsledku problémov na finančných trhoch od roku 2008 sa počet stanovísk ECB k návrhom právnych predpisov výrazne zvýšil a v roku 2012 dosiahol svoje maximum v počte 95 návrhov.

Konzultačný proces sa preto v posledných rokoch stal ešte dôležitejší, keď členské štáty mali povinnosť koordinovať svoje činnosti o opatreniach s cieľom zabezpečiť finančnú stabilitu v dôsledku finančnej krízy. Stanoviská ECB v tejto súvislosti prispeli k zabezpečeniu súladu v celej Únii, pokiaľ ide o opatrenia zamerané na zachovanie dôvery a stability na finančných trhoch.

Článok 127 ods. 4 zmluvy:

„4. Európska centrálna banka musí byť požiadaná o radu:

- pri všetkých návrhoch aktov Únie v oblasti jej pôsobnosti,
- vnútroštátnymi orgánmi pri návrhoch právnych predpisov v oblasti jej pôsobnosti, ale v medziach a za podmienok stanovených Radou v súlade s postupom podľa článku 129 ods. 4.

Európska centrálna banka predkladá stanoviská v oblasti svojej pôsobnosti príslušným inštitúciám, orgánom, úradom alebo agentúram Únie alebo vnútroštátnym orgánom.“

¹ Ú. v. ES L 189, 3.7.1998, s. 42. Text rozhodnutia 98/415/ES je uvedený v prílohe.

Článok 282 ods. 5 zmluvy:

„5. Európska centrálna banka môže predkladať stanoviská a v oblastiach jej pôsobnosti sa s ňou uskutočnia konzultácie o všetkých navrhovaných aktoch Únie, ako aj o všetkých návrhoch právnych predpisov na vnútroštátnej úrovni.“

Článok 4 Štatútu ESCB:

„V súlade s článkom 127 ods. 4 Zmluvy o fungovaní Európskej únie:

a) porady s ECB sa vedú:

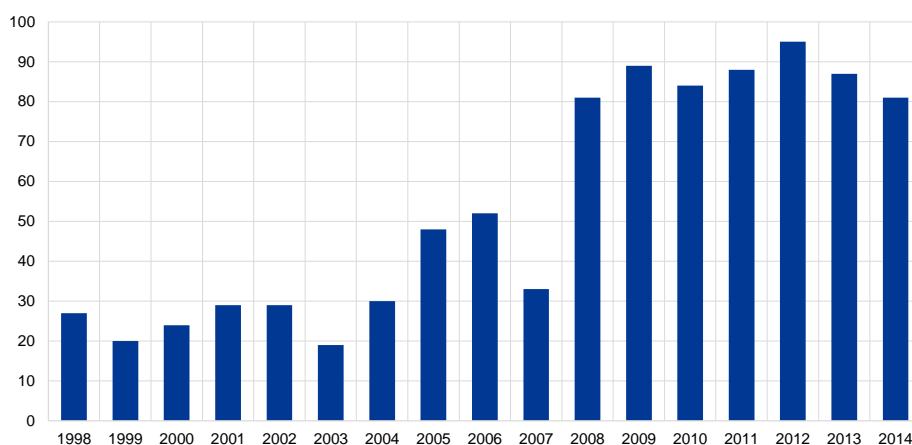
- pri všetkých návrhoch aktov Únie v oblasti jej pôsobnosti,
- uskutočňujú vnútroštátne orgány pri návrhoch právnych predpisov v oblasti jej pôsobnosti, avšak v medziach a za podmienok stanovených Radou v súlade s postupom podľa článku 41;

b) ECB môže predkladať stanoviská inštitúciám, orgánom alebo úradom alebo agentúram Únie alebo vnútroštátnym orgánom v záležitostiach z oblastí svojej pôsobnosti.“

Rozhodnutie 98/415/ES je formulované pomerne všeobecne a na zabezpečenie jeho plnej účinnosti je potrebné, aby vnútroštátne orgány mali dôkladné vedomosti o: a) jeho cieľoch, b) rozsahu povinnosti uskutočniť konzultácie s ECB, c) postupe, ktorý treba dodržať, a d) účinku, ktorý by nesplnenie povinnosti uskutočniť konzultácie mohlo mať na zákonnosť príslušných právnych predpisov. Vzhľadom na skúsenosti s uplatňovaním rozhodnutia 98/415/ES od roku 1999 je cieľom tejto príručky informovať o týchto štyroch aspektoch všetky vnútroštátne orgány, ktoré sa zúčastňujú na príprave právnych predpisov, aby si boli plne vedomé svojich práv a povinností. Táto príručka obsahuje aj množstvo odporúčaní s cieľom zabezpečiť efektívnosť konzultačného postupu.

Graf č. 1

Počet stanovísk ECB vydaných na žiadosť vnútroštátnych orgánov o konzultáciu

Zdroj: ECB.

2 Ciele rozhodnutia 98/415/ES

Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) v *rozsudku* vo veci *OLAF*² objasnil ciele článku 127 ods. 4 zmluvy, pokiaľ ide o povinnosť konzultovať s ECB o všetkých návrhoch aktov Únie v oblasti jej pôsobnosti. Podľa Súdneho dvora v uvedenom ustanovení stanovená povinnosť „má v podstate zaručiť, že autor takého právneho aktu tento neprijme skôr, ako vypočuje úrad, ktorý je na základe osobitnej právomoci, ktorú vykonáva v rámci Spoločenstva v danej oblasti, a s prihliadnutím na vysoký stupeň odbornosti obzvlášť spôsobilý účelne prispieť k zamýšľanému procesu prijatia aktu“.

Hoci sa rozsudok vo veci *OLAF* vzťahuje na povinnosť inštitúcií Únie konzultovať s ECB o návrhoch aktov Únie, pomáha objasniť aj povinnosť členských štátov konzultovať s ECB o ich návrhoch vnútroštátnych právnych predpisov. Z rozsudku vo veci *OLAF* možno vyvodiť záver, že základným cieľom rozhodnutia 98/415/ES je umožniť ECB, aby vnútroštátnym zákonodarným orgánom v primeranom čase poskytla odbornú radu k návrhom vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré sa týkajú záležitostí patriacich do oblastí pôsobnosti ECB. Táto rada je určená na zabezpečenie toho, aby vnútroštátny právny rámec: a) prispel k dosiahnutiu cieľov ECB a/alebo Európskeho systému centrálnych bánk (ESCB); b) bol zlučiteľný s právnym rámcom Eurosystemu/ESCB a ECB; a c) bol v súlade s politikou Eurosystemu/ESCB a ECB.

Konzultačná povinnosť ECB podľa rozhodnutia 98/415/ES je koncipovaná tak, aby fungovala ako preventívny systém na predchádzanie problémom vyplývajúcim z prípadných nezlučiteľných alebo nezosúladených vnútroštátnych právnych predpisov. Konzultácie sa preto musia uskutočniť v čase, keď je právny predpis ešte v štádiu návrhu, a to konkrétne v štádiu, kedy vnútroštátne orgány, ktoré sa zúčastňujú na príprave a prijatí príslušných právnych predpisov, môžu stanovisko ECB náležitým spôsobom zohľadniť.

Povinnosť konzultovať s ECB umožnila členským štátom v praxi zabezpečiť, aby vnútroštátne právne predpisy, vrátane štatútov národných centrálnych bánk boli naďalej zlučiteľné so zmluvou a Štatútom ESCB.

Konzultačný postup ustanovený rozhodnutím 98/415/ES má množstvo ďalších výhod. Je cenným prostriedkom na podporu výmeny informácií a odborných znalostí a skúseností. Konzultácie predstavujú pre ECB dôležitý zdroj informácií o vývoji legislatívy v členských štátoch v oblastiach pôsobnosti ECB. Odborné znalosti a skúsenosti, ktoré ECB získava preskúmaním návrhov právnych predpisov, o ktorých sa s ňou uskutočňujú konzultácie, sú prínosom pre utváranie jej vlastného postoja,

² Vec C-11/00 *Komisia Európskych spoločenstiev/Európska centrálna banka*, EU:C:2003:395, najmä odseky 110 a 111 rozsudku. V uvedenom prípade súd vyhovel žalobe Komisie a zrušil rozhodnutie Európskej centrálnej banky ECB/1999/5 zo 7. októbra 1999 o predchádzaní podvodom (Ú. v. ES L 291, 13.11.1999, s. 36). Rozsudok je významný kvôli objasneniu poradnej funkcie ECB, keďže súd vo svojej odpovedi na žiadosť ECB prvýkrát preskúmal ciele článku 127 ods. 4 zmluvy.

napríklad na fórach Únie alebo na medzinárodných fórach v prípade, že predmetom diskusie sú podobné záležitosti. Stanoviská ECB okrem toho prehľbujú harmonizáciu právnych predpisov členských štátov v oblastiach pôsobnosti ECB a prispievajú k zlepšeniu kvality vnútroštátnych právnych predpisov, keďže sú založené na odborných znalostiach a skúsenostiach, ktoré ECB získala pri vykonávaní svojich úloh³. Stanoviská ECB môžu takisto predstavovať prameň, ktorý môže vziať do úvahy tak Súdny dvor v konaniach súvisiacich so zlučiteľnosťou príslušných právnych predpisov so zmluvou, ako aj vnútroštátne súdy v konaniach o výklade alebo platnosti príslušných právnych predpisov.

Rovnako ako stanoviská iných inštitúcií Únie, ani stanoviská ECB nie sú záväzné. Inými slovami, vnútroštátne zákonodarné orgány nie sú povinné riadiť sa stanoviskom ECB. Avšak systém ustanovený rozhodnutím 98/415/ES je vytvorený tak, aby zabezpečil, že vnútroštátne právne predpisy sú prijímané len po náležitom zvážení stanoviska ECB. Tento systém sa ukázal byť účinným a vnútroštátne zákonodarné orgány radšej spravidla súhlasili so zmenou alebo dokonca späťvzatím návrhov právnych predpisov, ako by prijali právne predpisy, ktoré by boli v rozpore so stanoviskom ECB.

Konzultačná povinnosť ECB nakoniec prispieva k vonkajšej komunikácii ECB s verejnosťou a trhmi. Všeobecnou politikou ECB je podporovať transparentnosť. Z tohto dôvodu sa stanoviská vydané na žiadosť vnútroštátnych orgánov o konzultáciu spravidla uverejňujú na internetovej stránke ECB okamžite po ich prijatí a následnom zaslaní orgánu, ktorý o konzultáciu žiada.

³ Pozri odsek 140 stanoviska generálneho advokáta vo veci C-11/00, ktorý bol potvrdený v odseku 110 rozsudku súdu.

3 Rozsah povinnosti konzultovať s ECB

3.1 Orgány žiadajúce o konzultáciu

„Článok 2 ods. 1 a ods. 2 rozhodnutia 98/415/ES :

1. Orgány členských štátov sa poradia s ECB o akomkoľvek návrhu právneho predpisu v rámci svojej oblasti právomoci na základe zmluvy (...).

2. Navyše, orgány členských štátov okrem účastníckych členských štátov konzultujú s ECB akýkoľvek návrh právnych predpisov o nástrojoch menovej politiky.“

3.1.1 Orgány, na ktoré sa vzťahuje konzultačná povinnosť

Z článku 2 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES vyplýva, že povinnosť konzultovať s ECB o právnych predpisoch patriacich do oblastí jej pôsobnosti majú „orgány členských štátov“. Keďže rozhodnutie 98/415/ES sa uplatňuje na všetky členské štáty okrem Spojeného kráľovstva, príslušnými orgánmi sú nielen orgány členských štátov, ktorých menou je euro („členské štáty eurozóny“), ale aj orgány členských štátov, ktorých menou nie je euro („členské štáty mimo eurozóny“), okrem orgánov Spojeného kráľovstva.

Článok 3 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES upresňuje, že orgány členských štátov sú „orgány (...), ktoré pripravujú legislatívne ustanovenie“. Z článku 4 rozhodnutia 98/415/ES navyše vyplýva, že orgánom žiadajúcim o konzultáciu môže byť orgán, ktorý nie je ani „prijímajúci orgán“, ani „orgánom podávajúcim návrh právneho predpisu“.

V praxi uskutočňuje konzultácie s ECB veľké množstvo orgánov. V prípade právnych predpisov, ktoré podliehajú schváleniu národným parlamentom, konzultácie s ECB uskutočňuje spravidla minister zodpovedný za prípravu návrhov právnych predpisov, ktoré patria do oblastí pôsobnosti ECB. Ak návrhy právnych predpisov podáva poslanec národného parlamentu, a nie vláda, povinnosť konzultovať s má parlament, ako sa uvádza nižšie⁴. Príležitostne sa konzultácie uskutočňujú prostredníctvom národných centrálnych bánk, ktoré konajú v mene regulačného orgánu alebo ako orgán s vlastnou normotvornou právomocou.

V prípade právnych predpisov prijatých v rámci nejakého iného postupu konzultácie s ECB uskutočňuje spravidla orgán, ktorý je príslušný prijať predmetný akt, napríklad člen národnej vlády alebo národná centrálna banka s normotvornou právomocou.

⁴ Pozri časť 3 oddiel 3.1.2 tejto príručky.

Konzultácie s ECB navyše uskutočňujú aj vnútroštátne orgány, ktoré sa de iure alebo de facto zúčastňujú na procese prijímania právneho predpisu, napr. národné centrálné banky, orgány dohľadu, orgány zaoberajúce sa hospodárskou súťažou, orgány poverené bojom proti praniu špinavých peňazí a osobitné orgány, ako napríklad rady pre prechod na euro. V týchto prípadoch ECB zastáva názor, že konzultácia je možná, pokiaľ je zrejmé, že takéto orgány konajú v mene orgánu, ktorý návrh právneho predpisu podáva, alebo orgánu, ktorý právny predpis prijíma.

3.1.2 Úloha národných parlamentov

Na účely rozhodnutia 98/415/ES môžu byť aj národné parlamenty orgánmi, „ktoré pripravujú legislatívne ustanovenie“, keď prerokovávajú návrhy právnych predpisov, ktoré patria do oblastí pôsobnosti ECB a ktoré navrhli jeden alebo viacerí poslanci⁵. Národné parlamenty musia na základe svojich rokovacích poriadkov rozhodnúť, akým spôsobom dodržiavať povinnosť predkladať ECB na prijatie predchádzajúceho stanoviska návrhy právnych predpisov, ktoré navrhli jeden alebo viacerí poslanci a ktoré patria do oblastí pôsobnosti ECB. Je tiež prijateľné, ak národná vláda, ktorá koná z vlastnej iniciatívy, uskutoční konzultácie s ECB o návrhu právneho predpisu, ktorý navrhli poslanci národného parlamentu v súlade s vnútroštátnym právom.

3.2 Návrhy právnych predpisov, na ktoré sa vzťahuje konzultačná povinnosť

Článok 1 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES :

„1. Na účely tohto rozhodnutia:

(...)

„návrh právnych predpisov“ znamená akékoľvek predpisy, ktoré keď sa stanú právne záväzné a všeobecne platné na území členského štátu, stanovujú pravidlá pre neurčitý počet prípadov a pre neurčitý počet fyzických alebo právnických osôb.“

Podľa článku 2 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES sú orgány členských štátov povinné konzultovať s ECB o „akomkoľvek návrhu právneho predpisu“, ktorý patrí do oblastí pôsobnosti ECB. Článok 1 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES vymedzuje pojem „návrh právnych predpisov“. Táto definícia odkazuje na predpisy, ktoré, keď sa stanú právne záväznými a všeobecne platnými na celom území (alebo na geograficky ohraničenom území) príslušného členského štátu, ustanovujú pravidlá, ktoré budú

⁵ To sa vzťahuje aj na prípady, keď poslanci parlamentu navrhnu zmeny návrhu právneho predpisu, ktorý navrhla vláda, pričom tieto zmeny by mohli prípadne spôsobiť, že právny predpis bude patriť do oblastí pôsobnosti ECB.

platiť pre „neurčitý počet prípadov a pre neurčitý počet“ osôb. To zahŕňa návrhy právnych predpisov, ktoré vypracovala vláda, ktorých prijatie z nich robí účinné právne predpisy bez ohľadu na trvanie ich účinnosti.

Toto vymedzenie pojmu nezahŕňa návrhy právnych predpisov, ktorých výhradným účelom je transpozícia smerníc Únie do vnútroštátneho práva⁶.

3.2.1 Právne záväzné predpisy

Povinnosť konzultovať s ECB sa neobmedzuje len na návrhy právnych predpisov, ktoré má prijať parlament. Rozhodnutie 98/415/ES sa vzťahuje na všetky druhy právne záväzných predpisov, vrátane vládnych dekrétov a sekundárnych právnych predpisov.

Vládne dekréty

Vládne dekréty sú právne predpisy prijaté a plne uplatňované vládou v naliehavých prípadoch alebo v prípade mimoriadnej potreby. Takéto vládne dekréty podliehajú následnej ratifikácii zo strany parlamentu, čo sa môže uskutočniť krátko alebo mnoho mesiacov po ich prijatí. Návrhy vládnych dekrétov sú teda „návrhy právnych predpisov“, v prípade ktorých sa konzultácie s ECB musia uskutočniť pred ich prijatím zo strany vlády bez ohľadu na naliehavosť alebo mimoriadnu potrebu⁷.

Sekundárne právne predpisy

Konzultácie s ECB sa nemusia uskutočniť o všetkých sekundárnych právnych predpisoch, ktorými sa vykonávajú primárne právne predpisy patriace do oblastí pôsobnosti ECB, vrátane aktov národných centrálnych bánk alebo orgánov dohľadu, ktoré majú všeobecnú platnosť. So zreteľom na ciele rozhodnutia 98/415/ES stanovisko ECB by sa malo žiadať len k návrhom sekundárnych právnych predpisov, ktorých predmet úpravy úzko súvisí s úlohami ECB a ktorých účinok na oblasti patriace do pôsobnosti ECB je odlišný od účinku, ktorý je dôsledkom samotných primárnych právnych predpisov. Napríklad, členské štáty spravidla nie sú povinné konzultovať s ECB o záležitostiach spojených s konaním.

Povinnosť konzultovať s ECB o zmenách návrhov právnych predpisov, ktoré už boli ECB predložené na prijatie stanoviska, sa vzťahuje na podstatné zmeny, ktoré majú vplyv na samotnú podstatu návrhu právneho predpisu. Je potrebné, aby sa rozlišovalo medzi dvomi rozličnými situáciami. V prvom prípade sú podstatné zmeny navrhnuté v štádiu, kedy ECB svoje stanovisko ešte neprijala. V takejto situácii ECB

⁶ Pozri časť 3 oddiel 3.4 tejto príručky.

⁷ Poznomenáva sa, že vzhľadom na naliehavosť a mimoriadnu potrebu, ktoré sú spojené s prijatím vládnych dekrétov podľa článku 3 ods. 2 rozhodnutia 98/415/ES (pozri časť 4 oddiel 4.3 tejto príručky), orgán žiadajúci o konzultáciu môže ECB skrátiť lehotu na vydanie stanoviska.

od orgánu, ktorý o konzultáciu žiada, očakáva predloženie zmeneného návrhu právneho predpisu hneď, ako je to možné, aby sa v stanovisku mohlo vychádzať z najnovšieho textu. V druhom prípade sú podstatné nové ustanovenia navrhnuté po prijatí stanoviska ECB. V takejto situácii by sa mali uskutočniť konzultácie s ECB o takýchto zmenách. Ďalšie konzultácie však nie sú potrebné, ak sú zmeny vo svojej podstate zamerané na zohľadnenie názorov, ktoré ECB vyjadrila vo svojom stanovisku. ECB však víta skutočnosť, že je neustále informovaná o reakciách na svoje stanoviská a že sú jej na informačné účely poskytované podrobnosti o takýchto zmenách.

3.3 Oblasti pôsobnosti ECB

Článok 2 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES vyžaduje, aby vnútroštátne orgány konzultovali s ECB o akomkoľvek návrhu právneho predpisu „v rámci svojej oblasti právomoci na základe zmluvy“. To evidentne zahŕňa návrhy právnych predpisov ovplyvňujúcich základné úlohy, ktoré sa majú uskutočniť prostredníctvom ESCB podľa článku 127 ods. 2 zmluvy (t. j. definovanie a uskutočňovanie menovej politiky Únie, vykonávanie devízových operácií, udržiavanie a spravovanie oficiálnych devízových rezerv členských štátov a podpora plynulého fungovania platobných systémov) a článku 16 Štatútu ESCB (vydávanie eurobankoviek). Patria sem aj návrhy právnych predpisov, ktoré ovplyvňujú množstvo iných úloh zverených ESCB na základe zmluvy, vrátane tých osobitných úloh, ktoré sa týkajú politiky prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami, ktorými bola poverená ECB podľa článku 127 ods. 6 zmluvy.

Článok 2 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES vymenováva viacero kategórií záležitostí, ktoré sa výslovne považujú za záležitosti patriace do oblastí pôsobnosti ECB. Vnútroštátne orgány musia uskutočniť konzultácie s ECB o návrhoch právnych predpisov, ktoré sa vzťahujú najmä na tieto záležitosti.

Článok 2 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES :

„1. Orgány členských štátov sa poradia s ECB o akomkoľvek návrhu právneho predpisu v rámci svojej oblasti právomoci na základe zmluvy, a najmä:

- záležitostí meny,
- spôsobov platby,
- národných centrálnych bánk,
- zberu, spracovania a poskytovania menovej, finančnej a bankovej štatistiky a štatistiky platobných systémov a platobnej bilancie,
- platobných a zúčtovacích systémov,

- pravidiel platných pre finančné inštitúcie, pokiaľ podstatne ovplyvňujú stabilitu finančných inštitúcií a trhy.“
-

Demonštratívny výpočet oblastí pôsobnosti ECB

Zo znenia článku 2 ods. 1 a bodu 3 odôvodnenia rozhodnutia 98/415/ES jasne vyplýva, že výpočet uvedený v článku 2 ods. 1 nie je taxatívny.

Článok 2 ods. 2 rozhodnutia 98/415/ES okrem toho uvádza, že orgány členských štátov mimo eurozóny (okrem Spojeného kráľovstva) musia konzultovať s ECB o všetkých návrhoch právnych predpisov, ktoré sa týkajú nástrojov menovej politiky.

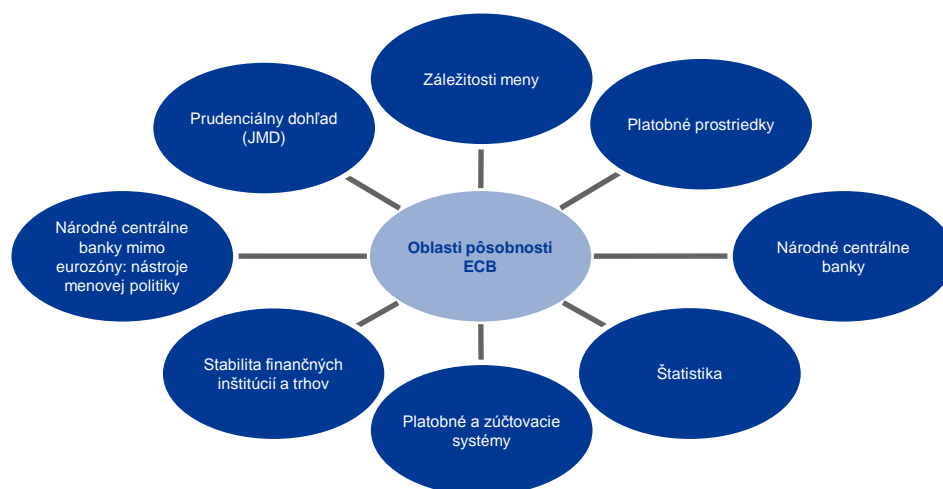
Článok 2 ods. 2 rozhodnutia 98/415/ES :

„2. Navyše, orgány členských štátov okrem účastníckych členských štátov konzultujú s ECB akýkoľvek návrh právnych predpisov o nástrojoch menovej politiky.“

Dôvodom, prečo rozhodnutie 98/415/ES rozlišuje medzi členskými štátmi eurozóny a členskými štátmi mimo eurozóny takýmto spôsobom, je, že vnútroštátne orgány v členských štátoch eurozóny už viac nerozhodujú o nástrojoch menovej politiky (napríklad o systéme povinných minimálnych rezerv). Z piateho bodu odôvodnenia rozhodnutia 98/415/ES však vyplýva, že povinnosť konzultovať s ECB sa nevzťahuje na rozhodnutia vydané orgánmi členských štátov mimo eurozóny v súvislosti s uskutočňovaním ich menovej politiky (napríklad rozhodnutia o stanovení úrokových sadzieb).

Graf č. 2

Demonštratívny výpočet oblastí pôsobnosti ECB

Zdroj: ECB.

Všetky stanoviská ECB k návrhom právnych predpisov sa uverejňujú na internetovej stránke ECB. Sú zaradené do kategórií podľa príslušných oblastí pôsobnosti ECB (štatistika, platobné a zúčtovacie systémy, atď.). Názvy všetkých stanovísk ECB a príslušné oblasti, ktorých sa týkajú, poskytujú užitočné usmernenie v prípadoch, keď existuje pochybnosť o tom, či návrh právneho predpisu patrí do rozsahu povinnosti konzultovať s ECB ustanovenej v rozhodnutí 98/415/ES .

3.3.1 Menové záležitosti a platobné prostriedky

Stanoviská ECB k menovým záležitostiam a platobným prostriedkom sa vzťahujú na návrhy právnych predpisov, ktoré sa týkajú rôznych otázok, napríklad opatrení súvisiacich so zavedením eura (redenominácia národnej meny, redenominácia verejného a súkromného dlhu, duálne oceňovanie, pravidlá zaokrúhľovania, nahradenie národných referenčných sadzieb atď.), zákonného platidla, pamätných mincí, autorských práv k bankovkám a minciam, predchádzania falšovaniu, nominálnych hodnôt, technických špecifikácií, recyklácie, kontroly pravosti a upotrebitelnosti bankoviek a mincí, obmedzenia hotovostných platieb a vydávania elektronických peňazí.

3.3.2 Národné centrálné banky

Veľký počet stanovísk ECB sa prijíma k návrhom právnych predpisov týkajúcich sa národných centrálnych bánk. Tieto stanoviská sa týkajú právnych predpisov, ktoré ovplyvňujú postavenie národných centrálnych bánk alebo členov ich riadiacich orgánov, predovšetkým v súvislosti s viacerými aspektmi nezávislosti centrálnych bánk. Niekoľko stanovísk sa týka aj úloh a menovej politiky národných centrálnych bánk, vrátane dodržiavania zákazu menového financovania podľa článku 123

zmluvy, devízových rezerv národných centrálnych bánk a požiadaviek národných centrálnych bánk členských štátov mimo eurozóny na povinné minimálne rezervy. Iné stanoviská sa zaoberajú napríklad inštitucionálnymi zmenami národných centrálnych bánk, ich účtovníctvom, vykazovaním a auditom, účasťou v medzinárodných menových inštitúciách, zvýhodneným prístupom, prudenciálnym dohľadom, služobným tajomstvom a akýmkoľvek iným aspektom úpravy činnosti národných centrálnych bánk, ktoré sú uvedené v štatútoch národných centrálnych bánk. ECB bola takisto často žiadaná o stanovisko k návrhom právnych predpisov upravujúcim úlohy národných centrálnych bánk, ktoré s ESCB nesúvisia, najmä z dôvodu posúdenia, či sú tieto úlohy zlučiteľné s cieľmi a úlohami ESCB⁸.

3.3.3 Zber, zostavovanie a šírenie menovej, finančnej a bankovej štatistiky a štatistiky platobných systémov a platobnej bilancie

Právomoci ECB v súvislosti so zberom štatistických informácií sú ustanovené v článku 5 Štatútu ESCB. Článok 4 nariadenia Rady (ES) č. 2533/98 z 23. novembra 1998 o zbere štatistických informácií Európskou centrálnou bankou⁹ ustanovuje, že všetky členské štáty „sa pripravujú v oblasti štatistiky a budú plne spolupracovať s ESCB pri zabezpečení plnenia povinností, ktoré vyplývajú z článku 5“ Štatútu ESCB. ECB si je vedomá skutočnosti, že predpisy týkajúce sa vykazovania sú v jednotlivých členských štátoch odlišné. V dôsledku toho sa ECB, keď sa s ňou uskutočňujú konzultácie o návrhoch vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa vykazovania, snaží svoje pripomienky formulovať tak, aby mali všeobecný charakter a aby upriamili pozornosť na aspekty, ktoré by mohli byť v návrhu právneho predpisu vyjadrené jednoznačnejšie. Dôležité konzultácie sa týkali napríklad štatistiky platobných systémov, prenosu štatistických údajov medzi ECB a ESCB a národnými centrálnymi bankami mimo eurozóny, vnútroštátnych požiadaviek na štatistické vykazovanie rôznych finančných nástrojov a investičných pozícií, ako aj úlohy národných centrálnych bánk mimo eurozóny pri zbere štatistických údajov.

3.3.4 Platobné a zúčtovacie systémy

Predošlé konzultácie o platobných a zúčtovacích systémoch sa týkali návrhov právnych predpisov, ktoré súviseli s niektorými aspektmi fungovania platobných a zúčtovacích systémov, ako sú napr. dohľad nad nimi, centrálné protistrany, konečné zúčtovanie, čisté zúčtovanie platieb alebo hrubé zúčtovanie platieb v reálnom čase, aspekty súvisiace s nettingom a kolaterálom a pravidlo nultej hodiny.

⁸ Podľa článku 14.4 Štatútu ESCB môžu národné centrálné banky vykonávať aj iné funkcie, ako sú uvedené v Štatúte ESCB, pokiaľ Rada guvernérov nerozhodne, že ide o zasahovanie do cieľov a úloh ESCB.

⁹ Ú. v. ES L 318, 27.11.1998, s. 8.

3.3.5 Pravidlá platné pre finančné inštitúcie, pokiaľ podstatne ovplyvňujú stabilitu finančných inštitúcií a trhov

Šiesta zarážka článku 2 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES sa týka „pravidiel platných pre finančné inštitúcie pokiaľ materiálne ovplyvňujú stabilitu finančných inštitúcií a trhy“. Z tretieho bodu odôvodnenia rozhodnutia 98/415/ES vyplýva, že táto kategória „sa nedotýka terajšieho stanovenia právomoci v oblasti zásad obozretného dohľadu“ nad úverovými inštitúciami a stability finančného systému. Šiesta zarážka článku 2 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES by sa mala posudzovať tiež v spojení s článkom 25.1 Štatútu ESCB, ktorý ustanovuje, že príslušné orgány členských štátov „môžu“ uskutočniť konzultácie s ECB k vykonávaniu „právnych predpisov Únie o dohľade nad úverovými inštitúciami a stabilite finančného systému.“ Okrem toho na základe článku 2 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES „sa“ členské štáty „poradia“ s ECB, ak navrhované právne predpisy „materiálne ovplyvňujú“ finančnú stabilitu, pokiaľ výhradným účelom týchto predpisov nie je transpozícia smerníc Únie, ako je uvedené v článku 1 ods. 2.

Počet stanovísk prijatých ECB podľa šiestej zarážky článku 2 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES sa v posledných rokoch podstatne zvýšil. ECB prijala niekoľko stanovísk na žiadosť o konzultácie, ktoré sa týkali navrhovaných zmien inštitucionálnej štruktúry dohľadu v členských štátoch. S ECB sa takisto pravidelne uskutočňujú konzultácie o dôležitých zmenách režimu dohľadu nad úverovými inštitúciami a finančnými inštitúciami, ako aj o pravidlách boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, o dohodách o finančných zárukách a o reorganizácii a likvidácii finančných inštitúcií. S ECB sa často uskutočňujú konzultácie o návrhoch právnych predpisov, ktoré by potenciálne mohli mať významný dopad na trhy, napríklad právne predpisy týkajúce sa režimov sekuritizácie a dematerializácie cenných papierov, ako aj o právnych predpisoch, ktoré ovplyvňujú tak finančné trhy, ako aj hlavný cieľ ECB, ktorým je cenová stabilita (napríklad právne predpisy týkajúce sa úverov viazaných na infláciu).

ECB tiež prijala viaceré stanoviská v súvislosti s nedávnou krízou finančných trhov, keď cieľom návrhov vnútroštátnych právnych predpisov bolo zlepšenie systémov ochrany vkladov alebo zaistenie alebo posilnenie stability finančného trhu.

V neposlednom rade sa s ECB uskutočňujú konzultácie o rôznych návrhoch právnych predpisov, ktoré potenciálne ovplyvňujú voľný pohyb kapitálu, kurzovú politiku (napríklad zdaňovanie finančných transakcií, atď.), a o iných hospodársky významných návrhoch právnych predpisov.

Pokiaľ ide o právny základ pre konzultácie s ECB o návrhoch právnych predpisov týkajúcich sa jednotného mechanizmu dohľadu, znenie šiestej zarážky článku 2 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES, a najmä odkaz na prípady, ktoré „materiálne ovplyvňujú“ finančnú stabilitu, by sa nemali považovať za obmedzenie povinnosti konzultovať s ECB. Ako už bolo uvedené, z tretieho bodu odôvodnenia a článku 2 rozhodnutia 98/415/ES vyplýva, že výpočet oblastí uvedených v článku 2 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES nie je taxatívny. Stanoviská ECB k návrhom právnych predpisov týkajúcich sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (vrátane vytvorenia vnútroštátneho právneho rámca s cieľom zohľadniť zriadenie jednotného

mechanizmu dohľadu) sa zatiaľ zakladali na šiestej zarážke článku 2 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES . Po zriadení jednotného mechanizmu dohľadu patria aj úlohy v oblasti dohľadu do oblastí pôsobnosti ECB na účely jej poradnej funkcie podľa článku 127 ods. 4 zmluvy.

3.4 Vykonávacie právne predpisy

Článok 1 ods. 2 rozhodnutia 98/415/ES :

„2. Návrh právnych predpisov neobsahuje návrh ustanovení, výhradným účelom ktorých je premietnutie nariadení spoločenstva do zákona členských štátov.“

Ako je uvedené vyššie, podľa článku 1 ods. 2 rozhodnutia 98/415/ES členské štáty nemusia konzultovať s ECB o transpozícii smerníc Únie do vnútroštátneho práva. Dôvodom pre túto výnimku je skutočnosť, že s ECB sa už podľa článku 127 ods. 4 zmluvy uskutočňujú konzultácie o navrhovanom akte Únie, a preto nie je potrebné rozširovať poradnú úlohu ECB na návrhy právnych predpisov, ktoré transponujú takýto akt Únie. ECB zastáva názor, že rovnaká výnimka sa vzťahuje aj na návrhy právnych predpisov, ktorých cieľom je vykonať nariadenia Únie, za predpokladu, že nemajú na záležitosti patriace do oblastí pôsobnosti ECB účinnosť, ktorý by bol odlišný od účinku samotného nariadenia (o ktorom konzultácie s ECB uskutočňujú inštitúcie Únie).

Len vo veľmi obmedzenom počte prípadov v minulosti ECB vyzvala vnútroštátne orgány, aby s ňou konzultovali o návrhoch právnych predpisov transponujúcich smernice Únie, ktoré majú pre ESCB osobitný význam. Takým prípadom boli napríklad smernica o konečnom zúčtovaní¹⁰, smernica o finančných zárukách¹¹ a ich ďalšie zmeny¹². Stanoviská ECB, ktoré boli výsledkom veľkého množstva konzultácií o návrhoch právnych predpisov, ktorých cieľom bola transpozícia oboch smerníc do vnútroštátneho práva, boli cenným prínosom k posilneniu právneho rámca pre operácie Eurosystemu, ako aj stability finančného systému.

ECB v minulosti tiež z vlastnej iniciatívy vydala stanovisko¹³ k ratifikácii alebo implementácii Dohody o poštových platobných službách a vyzvala vnútroštátne

¹⁰ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES z 19. mája 1998 o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov (Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45).

¹¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/47/ES zo 6. júna 2002 o dohodách o finančných zárukách (Ú. v. ES L 168, 27.6.2002, s. 43).

¹² Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/44/ES zo 6. mája 2009, ktorou sa mení smernica 98/26/ES o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov a smernica 2002/47/ES o dohodách o finančných zárukách, pokiaľ ide o prepojené systémy a úverové pohľadávky (Ú. v. EÚ L 146, 10.6.2009, s. 37), toto je zmena, v súvislosti s ktorou ECB vyzvala členské štáty, aby ju konzultovali. Okrem tejto zmeny boli prijaté dve ďalšie (krátke) zmeny v roku 2010 a v roku 2011.

¹³ CON/2010/85.

orgány, aby s ňou konzultovali, ak návrhy osobitných vnútroštátnych právnych predpisov prekračujú rámec samotnej ratifikácie dohody.

Členské štáty niekedy z vlastnej iniciatívy konzultujú s ECB o návrhoch právnych predpisov, ktorých cieľom je transpozícia smerníc, aj keď nie sú povinné alebo vyzvané tak urobiť, a to napríklad v oblastiach, o ktorých sa domnievajú, že v nich ECB disponuje špecifickými odbornými znalosťami a skúsenosťami. V takýchto prípadoch, aj keď neexistuje žiadna formálna povinnosť konzultovať s ECB, je ECB vo všeobecnosti pripravená odpovedať na akúkoľvek formálnu alebo neformálnu dobrovoľnú konzultáciu vnútroštátnych orgánov a ponúknuť usmernenie o pripravených návrhoch transpozičných opatrení, ale iba v rozsahu, v akom návrhy právnych predpisov oprávňujú k určitým pripomienkam, ktoré súvisia s oblasťami pôsobnosti ECB.

Európsky výbor pre systémové riziká (ESRB) bol zriadený v decembri 2010 ako nový orgán poverený dohľadom nad rizikami vo finančnom systéme ako celku. ESRB môže okrem iného vydávať odporúčania v oblasti svojej pôsobnosti a podľa článku 17 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1092/2010¹⁴ monitoruje opatrenia prijaté v reakcii na svoje odporúčania. Vzhľadom na úlohu ESRB v takýchto veciach sa konzultácie s ECB nemusia uskutočniť o návrhoch právnych predpisov implementujúcich odporúčania ESRB.

¹⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1092/2010 z 24. novembra 2010 o makroprudenciálnom dohľade Európskej únie nad finančným systémom a o zriadení Európskeho výboru pre systémové riziká (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s.1).

4 Konzultačný postup

Článok 4 rozhodnutia 98/415/ES :

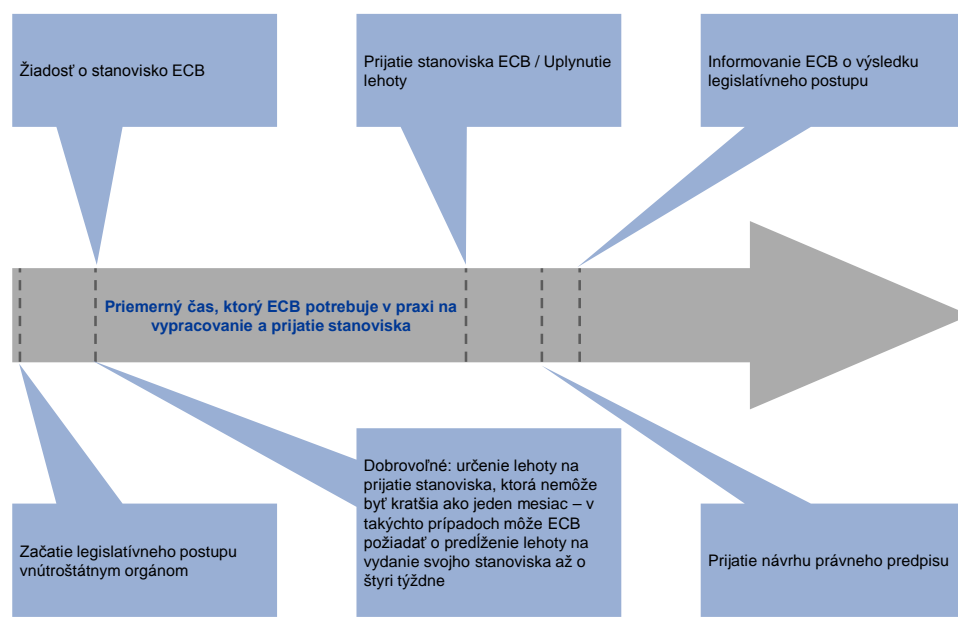
„Každý členský štát podnikne opatrenia, aby zabezpečil účinné dodržanie tohto rozhodnutia. Na tento účel zabezpečí, aby sa v príslušnej etape o návrhu s ECB poradil, čím sa umožní orgánu podávajúcemu návrh právneho predpisu, vziať do úvahy stanovisko ECB skôr než rozhodne o materiáli a zabezpečí, aby so stanoviskom prijatom ECB oboznámil prijímajúci orgán ak tento nie je orgánom, ktorý pripravil príslušné legislatívne ustanovenia.“

4.1 Primeraný čas na uskutočnenie konzultácií s ECB

Podľa článku 4 rozhodnutia 98/415/ES sa konzultácie s ECB musia uskutočniť „v príslušnej etape“ legislatívneho procesu. To znamená, že vnútroštátne postupy by mali zabezpečiť, aby sa konzultácia uskutočnila v štádiu legislatívneho procesu, ktorý ECB poskytuje dostatočný čas na posúdenie návrhov právnych predpisov (a v prípade potreby na ich preklad) a prijatie stanoviska vo všetkých požadovaných jazykových verziách. To takisto umožňuje príslušným vnútroštátnym orgánom, aby stanovisko ECB zohľadnili predtým, ako sa právny predpis prijme.

Graf č. 3

Proces konzultácie o návrhoch právnych predpisov

Zdroj: ECB.

Ak návrh právneho predpisu pripravuje iný orgán ako ten, ktorý právny predpis prijíma, článok 4 rozhodnutia 98/415/ES vyžaduje, aby sa konzultácie o takomto právnom predpise uskutočnili v čase, ktorý umožňuje orgánu podávajúcemu návrh právneho predpisu zvážiť, či by sa tento návrh právneho predpisu mal zmeniť alebo doplniť tak, aby sa prispôbil stanovisku ECB, t. j. pred zaslaním návrhu právneho predpisu orgánu, ktorý ho prijíma. Článok 4 zároveň nevylučuje, aby vnútroštátne orgány v súlade so svojimi legislatívnymi postupmi uskutočnili kroky, ktoré neovplyvňujú podstatu návrhov právnych predpisov.

Zo znenia článku 3 ods. 4 rozhodnutia 98/415/ES vyplýva, že členské štáty sú povinné prerušiť proces prijímania návrhu právneho predpisu až do doručenia stanoviska ECB. To neznamená, že by sa až do doručenia stanoviska ECB mal prerušiť celý vnútroštátny legislatívny proces (napríklad prípravné práce stálych výborov parlamentu, rozprava k iným stanoviskám predloženým vnútroštátnymi orgánmi atď.). Skôr to znamená, že orgán, ktorý právny predpis prijíma, musí mať možnosť zmysluplne zvážiť stanovisko ECB predtým, ako o veci rozhodne. Ak sa stanovila lehota na predloženie stanoviska ECB¹⁵ a táto lehota uplynula, príslušný vnútroštátny orgán môže pokračovať v procese prijímania právneho predpisu. Ale aj v takom prípade sú vnútroštátne orgány naďalej povinné stanovisko ECB zohľadniť, ak ešte právny predpis nebol prijatý.

Prezident ECB zaslal v októbri 2011 list všetkým vnútroštátnym orgánom žiadajúcim o konzultáciu, v ktorom im pripomenul, že podľa článku 4 rozhodnutia 98/415/ES by „mali prijať opatrenia potrebné na zabezpečenie účinného dodržiavania tohto rozhodnutia tým, že uskutočnia s ECB konzultácie ohľadom návrhov ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré patria do oblasti pôsobnosti ECB¹⁶ vo vhodnom štádiu legislatívneho procesu“. Prezident ECB zároveň odporučil „zaviesť vhodné vnútorné postupy s cieľom zabezpečiť, aby sa konzultácia s ECB uskutočnila vo vhodnom štádiu, čím by bolo konzultujúcemu a/alebo prijímajúcemu orgánu umožnené vziať do úvahy stanovisko ECB pred prijatím dotknutých ustanovení právneho predpisu. Ak boli navrhované ustanovenia v priebehu legislatívneho postupu podstatne zmenené a doplnené, je potrebné opätovne uskutočniť konzultáciu.“.

4.2 Žiadosť o stanovisko

4.2.1 Forma žiadosti a sprievodná dokumentácia

Formálna žiadosť o stanovisko musí byť adresovaná prezidentovi ECB v písomnej forme¹⁷. Prijatie žiadosti o stanovisko prezidentom ECB znamená začiatok konania

¹⁵ Pozri časť 4 oddiel 4.3 tejto príručky.

¹⁶ Vrátane ustanovení, ktoré nepodliehajú schvaľovaniu v parlamente. Konzultačnej povinnosti nepodliehajú iba tie návrhy právnych predpisov, ktorých výlučným účelom je transpozícia práva Únie.

¹⁷ ECB je tiež pripravená prijať náležite podpísané a adresované žiadosti o stanovisko prostredníctvom faxu, alebo ako zoskenovanú prílohu prostredníctvom emailu na adrese office.president@ecb.europa.eu a na adrese ecb.secretariat@ecb.europa.eu.

vedúceho k prijatiu stanoviska ECB. ECB víta akúkoľvek neformálnu komunikáciu na úrovni zamestnancov medzi vnútroštátnymi orgánmi žiadajúcimi o konzultáciu a právnymi službami ECB. Formálny konzultačný postup sa však začne až vtedy, keď bude prezidentovi ECB doručená formálna žiadosť o stanovisko.

Žiadosť by mala obsahovať znenie návrhu právneho predpisu, ktoré je dostatočne ustálené, aby ECB mohla k nemu vydať svoje stanovisko. Ak návrh právneho predpisu obsahuje veľký počet ustanovení o rôznych záležitostiach, ECB odporúča, aby orgán žiadajúci o konzultáciu označil tie ustanovenia, ku ktorým sa osobitne vyžaduje vyjadrenie pripomienok ECB. To je osobitne dôležité, ak je hlavným účelom návrhov právnych predpisov transpozícia alebo uplatňovanie právnych predpisov Únie, ale obsahujú tiež dodatočné ustanovenia prekračujúce rámec samotnej transpozície.

ECB odporúča, aby orgán žiadajúci o konzultáciu pripojil krátku dôvodovú správu, v ktorej sa uvedie predmet úpravy a hlavné ciele, ktoré sa majú dosiahnuť; štádium vnútroštátneho legislatívneho procesu, v ktorom sa návrh nachádza; a meno kontaktnej osoby a podrobné údaje o tejto osobe, ktorá je k dispozícii, aby objasnila akékoľvek otázky týkajúce sa návrhov právnych predpisov, ktoré môžu vzniknúť, keď ECB vypracováva stanovisko. ECB odporúča, aby orgán žiadajúci o konzultáciu určil ECB lehotu na vydanie stanoviska¹⁸.

Požiadavky na dokumentáciu ku konzultáciám vnútroštátnych orgánov s ECB

Požadované	Odporúčané	Dobrovoľné
<p>Pisomná žiadosť o stanovisko adresovaná prezidentovi ECB</p> <p>Kópia návrhu právneho predpisu</p>	<p>Krátka dôvodová správa, v ktorej sa uvedie: predmet úpravy a hlavné ciele právneho predpisu; štádium v rámci vnútroštátneho legislatívneho procesu; a podrobné údaje o kontaktnej osobe.</p> <p>Ak je návrh vnútroštátneho právneho predpisu rozsiahly/zložitý, označenie tých ustanovení návrhu právneho predpisu, ku ktorým sa osobitne vyžaduje vyjadrenie pripomienok ECB.</p> <p>Ak sa žiadosť podáva v mimoriadne naliehavých prípadoch, je žiaduce pripojiť anglický preklad dôvodovej správy a hlavných ustanovení návrhu právneho predpisu, ktorý sa predkladá na konzultáciu.</p>	<p>Určenie lehoty pre ECB na vydanie stanoviska.</p>

4.2.2 Jazyk žiadosti

Žiadosť o stanovisko a sprievodná dokumentácia môžu byť predložené v úradnom jazyku príslušného členského štátu (alebo v jednom z úradných jazykov členského štátu, ak ich je viac). Ak sa žiadosť podáva najmä v mimoriadne naliehavých prípadoch¹⁹, ECB uvíta, keby sa jej poskytol aj anglický preklad dôvodovej správy a hlavných ustanovení návrhu právneho predpisu predloženého na konzultáciu s cieľom zabezpečiť hladký konzultačný postup. To zohľadňuje skutočnosť, že anglický jazyk je pracovným jazykom ECB, ako aj jazykom, v ktorom Rada guvernérov s príspevkom Generálnej rady prijíma stanoviská ECB. Toto tiež umožní ECB okamžite začať vypracovávať stanoviská bez toho, aby bolo potrebné čakať na

¹⁸ Pozri časť 4 oddiel 4.3 tejto príručky.

¹⁹ Pozri časť 4 oddiel 4.3 tejto príručky.

preklad. Žiadosť o stanovisko ECB by sa však nemala oneskoriť kvôli tomu, že takýto preklad chýba.

4.3 Lehoty

Článok 3 rozhodnutia 98/415/ES :

„1. Orgány členských štátov, ktoré pripravujú legislatívne ustanovenie môžu, ak to považujú za potrebné, určiť ECB lehotu na predloženie svojho stanoviska, ktorá nemôže byť kratšia ako jeden mesiac odo dňa, kedy prezident ECB obdrží oznámenie v tejto veci.

2. V prípade mimoriadnej naliehavosti sa môže časová lehota skrátiť. V tomto prípade dotknutý orgán uvedie príčiny pre túto naliehavosť.

3. ECB môže včas požiadať o predĺženie lehoty až na štyri týždne. Túto požiadavku nemá dotknutý orgán bezdôvodne odmietnuť.

4. Po uplynutí lehoty neposkytnutie stanoviska nebráni ďalšej činnosti dotknutého národného orgánu. Pokiaľ by bolo stanovisko ECB prijaté po lehote, členské štáty napriek tomu zabezpečia, aby sa s tým oboznámili orgány uvedené v článku 4.“

Aj keď rozhodnutie 98/415/ES neustanovuje lehotu na prijatie stanoviska ECB, skúsenosti ukázali, že priemerný čas, ktorý ECB potrebuje na prijatie stanoviska, je okolo šesť týždňov. Samotný proces však môže trvať dlhšie²⁰ a čas, ktorý je skutočne potrebný na prijatie stanoviska, sa bude líšiť v závislosti od charakteru, zložitosti a citlivosti príslušných návrhov právnych predpisov.

Podľa článku 3 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES „orgány členských štátov, ktoré pripravujú legislatívne ustanovenie, môžu, ak to považujú za potrebné, určiť ECB lehotu na predloženie svojho stanoviska,“. Táto lehota však nesmie byť kratšia ako jeden mesiac odo dňa, kedy ECB prijala toto oznámenie.

Skúsenosti ukázali, že niekedy si členské štáty nesprávne vysvetľujú túto jednomesačnú minimálnu lehotu ako štandardnú maximálnu lehotu. Vo väčšine prípadov si príprava a prijatie stanovisk ECB vyžaduje čas na prípravu anglickej verzie návrhov právnych predpisov, koordináciu práce príslušných odborných útvarov ECB, ktoré sa zúčastňujú na príprave stanoviska a na prijatie a zohľadnenie pripomienky guvernérov NCB v písomnom konaní, ako aj pripomienky Rady pre dohľad, keď s ňou konzultuje Rada guvernérov.

²⁰ Pozri časť 4 oddiel 4.5 tejto príručky.

Jednomesačná lehota sa ukázala v praxi skôr ako krátka lehota. Možnosť orgánov žiadajúcich o konzultáciu určiť lehotu by sa preto mala obmedzovať na prípady, kedy existuje naliehavá potreba, aby vnútroštátne orgány prijali stanovisko ECB do jedného mesiaca. Ako vo svojich stanoviskách často zdôrazňuje ECB, skutočnosť, že vnútroštátny legislatívny proces dosiahol pokročilejšie štádium, nie je postačujúcim dôvodom na to, aby orgány žiadajúce o konzultáciu požadovali bezodkladné prijatie stanoviska ECB.

Na základe článku 3 ods. 2 rozhodnutia 98/415/ES možno v mimoriadne naliehavých prípadoch lehotu skrátiť. V týchto celkom výnimočných prípadoch musí orgán, ktorý o konzultáciu žiada, výslovne uviesť dôvody naliehavosti veci. Orgánom žiadajúcim o konzultáciu sa odporúča, aby sa riadili usmernením uvedeným v šiestom bode odôvodnenia rozhodnutia 98/415/ES, ktorý ustanovuje, že dialóg medzi orgánmi žiadajúcimi o konzultáciu a ECB by mal umožniť, aby ECB dodala svoje stanovisko včas v naliehavých prípadoch bez toho, aby tým bola dotknutá možnosť ECB dostatočne podrobne preskúmať návrh právneho predpisu. ECB v takýchto prípadoch víta aj poskytnutie anglického prekladu dôvodovej správy a hlavných ustanovení návrhov právnych predpisov predložených na konzultáciu²¹. Žiadosť o stanovisko ECB by sa však nemala oneskoriť kvôli tomu, že takýto preklad chýba.

Podľa článku 3 ods. 3 rozhodnutia 98/415/ES v prípade, keď orgán žiadajúci o konzultáciu určil lehotu, ECB môže požiadať o predĺženie tejto lehoty až o štyri ďalšie týždne. Článok 3 ods. 3 ustanovuje, že orgán žiadajúci o konzultáciu nemá túto žiadosť bezdôvodne odmietnuť.

Článok 3 ods. 4 rozhodnutia 98/415/ES ustanovuje, že „po uplynutí lehoty neposkytnutie stanoviska nebráni ďalšej činnosti dotknutého národného orgánu“. To znamená, že akonáhle lehota uplynie, príslušné orgány môžu pokračovať v procese prijímania návrhu právneho predpisu, ktorý bol počas konzultácie s ECB prerušený. Až do doby, kým právny predpis nie je s konečnou platnosťou prijatý, je však orgán žiadajúci o konzultáciu aj naďalej povinný zohľadniť stanovisko ECB (a oboznámiť so stanoviskom orgán, ktorý právny predpis prijíma, ak týmto orgánom je iný orgán).

4.4 Potvrdenie o prijatí

Akonáhle bola žiadosť o stanovisko prijatá, orgánu žiadajúcemu o konzultáciu sa zašle potvrdenie o prijatí v rovnakom jazyku, v akom bola podaná žiadosť o stanovisko. V prípadoch, keď členský štát konzultuje s ECB bez zrejmej povinnosti tak urobiť, alebo keď sa návrhy právnych predpisov iba okrajovo týkajú oblastí pôsobnosti ECB, alebo keď obsahujú čisto formálne alebo administratívne zmeny právneho rámca, v potvrdení sa uvedie táto skutočnosť, ako aj to, či ECB napriek tomu vyjadrí určité pripomienky, ktoré budú oznámené prostredníctvom stanoviska ECB.

²¹ Pozri tiež časť 4 oddielu 4.2.1 a 4.2.2 tejto príručky.

Spríevodná dokumentácia a anglický preklad sa zasielajú členom Rady guvernérov a Generálnej rady ECB. To im umožní, aby sa od začiatku oboznámili s podkladmi pre konzultácie a mohli obratom vyjadriť pripomienky, keď sa im návrh stanoviska predloží na pripomienkovanie.

4.5 Príprava a prijatie stanoviska ECB

Po prijatí žiadosti o stanovisko vytvorí ECB skupinu poverenú vypracovaním stanoviska. Táto skupina zahŕňa odborníkov z odborných útvarov, ktorých zameranie súvisí s témou konzultácie. V závislosti od faktorov, akými sú charakter, zložitosť a rozsah návrhov právnych predpisov, ako aj ich dostupnosť v anglickom jazyku, môže vypracovanie stanoviska trvať niekoľko dní až týždňov. Oprávnené dôvody žiadosti o bezodkladné alebo mimoriadne bezodkladné prijatie stanoviska sa tiež zohľadňujú pri príprave stanoviska ECB.

Stanovisko je právnym nástrojom ECB a Rada guvernérov je spravidla orgánom s rozhodovacími právomocami, ktorý zodpovedá za prijatie stanovísk ECB. Členovia Generálnej rady sa takisto zúčastňujú na tomto rozhodovacom procese s cieľom prispievať k plneniu poradnej funkcie ECB. Preto sa po vypracovaní a odsúhlasení Výkonnou radou návrh stanoviska predloží Rade guvernérov a členom Generálnej rady na pripomienkovanie. Toto je písomný postup, ktorý bežne trvá jeden týždeň.

V prípade stanovísk ECB, ktoré sa majú prijať v súvislosti s dohľadom nad obozretným podnikaním úverových inštitúcií, sa Rada guvernérov môže tiež poradiť s Radou pre dohľad.

Po prijatí pripomienok prepracuje ECB návrh stanoviska a začne iný písomný postup na predloženie ďalších pripomienok v lehote niekoľkých pracovných dní. Lehota na predloženie pripomienok v tomto druhom písomnom postupe sa môže líšiť v závislosti od povahy konzultácie a počtu a zložitosti pripomienok prijatých počas prvého písomného postupu. Počas druhého písomného postupu členovia Generálnej rady a Rady guvernérov zvyčajne poskytnú iba pripomienky k zmenám uskutočneným v prepracovanom návrhu stanoviska.

Orgány žiadajúce o konzultáciu sa vyzývajú, aby zohľadnili náročnosť konzultačného procesu pri rozhodovaní o tom, kedy budú žiadať ECB o vydanie stanoviska.

4.6 Jazykový režim

Stanoviská, o ktoré žiada vnútroštátny orgán, sa prijímajú v úradnom jazyku príslušného členského štátu (alebo v rovnakom jazyku, v akom bola podaná žiadosť o stanovisko, ak sa v členskom štáte používa úradných jazykov viac) a v anglickom jazyku.

4.7 Zaslanie stanoviska a jeho ďalšie zohľadnenie

Stanovisko sa po jeho prijatí zašle orgánu, ktorý o konzultáciu žiadal. Článok 4 rozhodnutia 98/415/ES ustanovuje, že orgán žiadajúci o konzultáciu musí „vziať do úvahy stanovisko skôr než rozhodne o materiáli“ a mal by tiež oboznámiť so stanoviskom ECB orgán, ktorý právny predpis prijíma, ak týmto orgánom nie je orgán žiadajúci o konzultáciu.

ECB po ukončení legislatívneho procesu uvíta, ak sa jej zašle kópia právnych predpisov v znení, v akom boli s konečnou platnosťou prijaté. ECB odporúča, aby v prípadoch, keď návrhy právnych predpisov boli predmetom konzultácie s ECB, orgán žiadajúci o konzultáciu zaslal sekretariátu ECB kópiu alebo odkaz na prijaté právne predpisy.

4.8 Uverejnenie

Rada guvernérov postupne rozšírila svoju politiku transparentnosti vo vzťahu ku konzultáciám vnútroštátnych orgánov s ECB. Od januára 2005 sa všetky stanoviská ECB uverejňujú na internetovej stránke ECB okamžite po ich zaslaní orgánu žiadajúcemu o konzultáciu, pokiaľ neexistujú osobitné dôvody, ktoré by bránili ich okamžitému uverejneniu. Ak existujú takéto osobitné dôvody, stanovisko sa uverejní najneskôr do šiestich mesiacov po jeho prijatí.

5 Dodržiavanie povinnosti konzultovať s ECB

S cieľom zabezpečiť plnenie povinnosti konzultovať s ECB článok 4 rozhodnutia 98/415/ES vyžaduje, aby členské štáty prijali potrebné opatrenia, „aby zabezpečili účinné dodržanie“ rozhodnutia 98/415/ES . ESCB pozorne sleduje vývoj vnútroštátnej legislatívy, pokiaľ ide o návrhy vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré zasahujú do oblastí pôsobnosti ECB. ESCB zároveň pravidelne sleduje a podáva správy o dodržiavaní povinnosti vnútroštátnych orgánov konzultovať s ECB o takýchto návrhoch právnych predpisov. Okrem toho po zistení, že povinnosť konzultovať s ECB o návrhoch právnych predpisov patriacich do oblastí jej pôsobnosti bola porušená, ECB to oznámi príslušnému zodpovednému vnútroštátnemu orgánu a guvernérovi národnej centrálnej banky príslušného členského štátu a Európskej komisii. Jasné prípady podstatného alebo opakovaného porušenia povinnosti konzultovať s ECB je možné tiež uviesť vo výročnej správe ECB.

6 Právne následky nespĺnenia povinnosti konzultovať s ECB

Nespĺnenie povinnosti konzultovať s ECB o návrhu právneho predpisu patriaceho do oblasti pôsobnosti ECB je porušením rozhodnutia 98/415/ES a mohlo by viesť ku konaniu o porušení zmluvy pred Súdny dvorom. Takéto konanie môže voči príslušnému členskému štátu začať Európska komisia na základe článku 258 zmluvy²². Povinnosť konzultovať s ECB podľa rozhodnutia 98/415/ES je presná a bezpodmienečná, čo znamená, že sa jej jednotlivci môžu dovolať pred vnútroštátnymi súdmi. Vnútroštátne súdy môžu byť preto požiadané, aby rozhodli o platnosti či vynútiteľnosti vnútroštátneho právneho predpisu, ktorý bol prijatý bez konzultácie s ECB a Súdnemu dvoru môže byť podaný návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke.

Súdny dvor bol opakovane požiadaný, aby rozhodol ohľadne vynútiteľnosti vnútroštátneho právneho predpisu, ktorý bol prijatý bez predchádzajúceho oznámenia Európskej komisii, ako sa vyžaduje v osobitných aktoch Únie²³. V týchto prípadoch Súdny dvor rozhodol, že vnútroštátny právny predpis, ktorý bol prijatý za porušenia podstatnej procesnej požiadavky, je voči jednotlivcom nevynútiteľný. Ustálenou judikatúrou Súdného dvora je aj to, že účastníci konania, ktorí usilujú o vymáhanie nárokov na základe práva Únie, musia mať možnosť využiť všetky opravné prostriedky bežne dostupné podľa vnútroštátneho práva²⁴. V tých členských štátoch, v ktorých jednotlivci majú právo začať konanie s cieľom zrušiť vnútroštátny právny predpis z dôvodu závažnej procesnej vady, jednotlivci by mohli mať aj právo začať konanie na zrušenie vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré boli prijaté za porušenia podstatnej procesnej požiadavky práva Spoločenstva, ako napr. predchádzajúcej konzultácie s ECB.

²² Pokiaľ národná centrálna banka, ktorá má normotvornú právomoc, nespĺnila povinnosť uskutočniť konzultácie v súlade s rozhodnutím Rady 98/415/ES, samotná ECB môže začať konanie o porušení zmluvy podľa článku 237 písm. d) zmluvy a článku 35.6 Štatútu ESCB.

²³ Pozri okrem iného: vec 174/84, Bulk Oil, EU:C:1986:60; vec 380/87 Enichem Base, EU:C:1989:318; vec C-194/94 CIA Security International, EU:C:1996:172; vec C-226/97 Lemmens, EU:C:1998:296; vec C-235/95 AGS Assedic Pas-de-Calais, EU:C:1998:365; vec C-443/98 Unilever, EU:C:2000:496; vec C-159/00 Sapod Audic, EU:C:2002:343.

²⁴ Pozri napr. vec 158/80, Rewe, EU:C:1981:163.

Príloha

Rozhodnutie Rady z 29. júna 1998 o poradení sa s Európskou centrálnou bankou národnými orgánmi ohľadom návrhu právnych predpisov (98/415/ES²⁵)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 105 ods. 4 a článok 4 protokolu o Štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky k nej pripojenému,

so zreteľom na návrh Komisie²⁶,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu²⁷,

so zreteľom na stanovisko Európskeho menového inštitútu²⁸,

konajúc v súlade s postupom stanoveným v článku 106 ods. 6 zmluvy a v článku 42 uvedeného protokolu,

(1) keďže Európska centrálna banka (ECB) sa založí akonáhle sa vymenuje jej výkonná Rada;

(2) keďže zmluva stanovuje, že sa národné orgány poradia s ECB akýkoľvek návrh právneho predpisu v oblastiach ich právomoci; pričom je na Rade, aby stanovila obmedzenia a podmienky takejto porady;

(3) keďže táto povinnosť orgánov členských štátov poradiť sa s ECB nesmie mať dopad na zodpovednosť týchto orgánov v záležitostiach, ktoré sú predmetom takéhoto predpisu; keďže členské štáty sa musia poradiť s ECB o akomkoľvek legislatívnom návrhu v oblastiach svojej právomoci v súlade s článkom 105 ods. 4 zmluvy; keďže zoznam príslušných oblastí uvedený v článku 2 tohto rozhodnutia nie je vyčerpávajúci; keďže šiesta zarážka článku 2 tohto rozhodnutia sa nedotýka terajšieho stanovenia právomoci v oblasti zásad obozretného dohľadu nad úverovými inštitúciami a stability finančného systému;

(4) keďže menové funkcie a operácie Európskeho systému centrálnych bánk (ESCB) sú definované v Štatúte ESCB a ECB; keďže centrálna banka účastníckych členských štátov sú neoddeliteľnou časťou ESCB a musia konať v súlade s usmerneniami a pokynmi ECB; v tretej etape hospodárskej a menovej únie

²⁵ Ú. v. ES L 189, 3.7.1998, s. 42.

²⁶ Ú. v. ES C 118, 17.4.1998, s. 11.

²⁷ Ú. v. ES C 195, 22.6.1998.

²⁸ Stanovisko vydané 6. apríla 1998 (zatiaľ neuvyverejnené v úradnom vestníku).

(Economic and Monetary Union - EMU) orgány neúčastníckych členských štátov sa musia poradiť s ECB o návrhu právnych predpisov o právnych dokumentoch menovej politiky;

(5) keďže pokiaľ sa členské štáty nezúčastňujú na menovej politike ESCB, toto rozhodnutie sa netýka rozhodnutí prijatých orgánmi týchto členských štátov v kontexte uplatňovania ich menovej politiky;

(6) keďže poradenie sa s ECB nesmie príliš predlžovať proces prijímania právnych predpisov v členských štátoch; keďže časové lehoty, v rámci ktorých musí ECB dodať svoje stanovisko, musia však umožniť preskúmať príslušné texty s náležitou starostlivosťou; keďže v riadne opodstatnených prípadoch vysokej naliehavosti, pre ktoré sú uvedené dôvody, napríklad z dôvodu citlivosti trhu, členské štáty môžu určiť lehoty, ktoré sú kratšie než jeden mesiac a ktoré odrážajú naliehavosť situácie; keďže najmä v týchto prípadoch by mal dialóg medzi národnými orgánmi a ECB umožniť, aby sa vzal do úvahy záujem oboch strán;

(7) keďže v súlade s odsekmi 5 a 8 protokolu č. 11 pripojeného k zmluve, toto rozhodnutie sa nevzťahuje na Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, ak a pokiaľ tento členský štát neprejde do tretej etapy EMU;

(8) keďže odo dňa založenia ECB až po začiatok tretej etapy EMU národné orgány sa musia poradiť s ECB na základe rozhodnutia 93/717/ES²⁹ a článku 109 ods. 2 zmluvy,

Prijala toto rozhodnutie:

Článok 1

1. Na účely tohto rozhodnutia:

"účastnícky členský štát" znamená členský štát, ktorý prijal jednotnú menu v súlade so zmluvou;

"návrh právnych predpisov" znamená akékoľvek predpisy, ktoré keď sa stanú právne záväzné a všeobecne platné na území členského štátu, stanovujú pravidlá pre neurčitý počet prípadov a pre neurčitý počet fyzických alebo právnických osôb.

2. Návrh právnych predpisov neobsahuje návrh ustanovení, výhradným účelom ktorých je premietnutie nariadení spoločenstva do zákona členských štátov.

Článok 2

1. Orgány členských štátov sa poradia s ECB o akomkoľvek návrhu právneho predpisu v rámci svojej oblasti právomoci na základe zmluvy a najmä:

- záležitostí meny,

²⁹ Ú. v. ES 332, 31. 12. 1993, s. 14.

- spôsobov platby,
- národných centrálnych bánk,
- zberu, spracovania a poskytovania menovej, finančnej, a bankovej štatistiky, a štatistiky platobných systémov a platobnej bilancie,
- platobných a zúčtovacích systémov,
- pravidiel platných pre finančné inštitúcie, pokiaľ materiálne ovplyvňujú stabilitu finančných inštitúcií a trhy.

2. Navyše, orgány členských štátov okrem účastníckych členských štátov konzultujú s ECB akýkoľvek návrh právnych predpisov o nástrojoch menovej politiky.

3. ECB okamžite po prijatí akéhokoľvek návrhu právneho predpisu upovedomí dotknutý orgán či, podľa jej názoru patrí takéto ustanovenie do jej právomoci.

Článok 3

1. Orgány členských štátov, ktoré pripravujú legislatívne ustanovenie môžu, ak to považujú za potrebné, určiť ECB lehotu na predloženie svojho stanoviska, ktorá nemôže byť kratšia ako jeden mesiac odo dňa, kedy prezident ECB obdrží oznámenie v tejto veci.

2. V prípade mimoriadnej naliehavosti sa môže časová lehota skrátiť. V tomto prípade dotknutý orgán uvedie príčiny pre túto naliehavosť.

3. ECB môže včas požiadať o predĺženie lehoty až na štyri týždne. Túto požiadavku nemá dotknutý orgán bezdôvodne odmietnuť.

4. Po uplynutí lehoty neposkytnutie stanoviska nebráni ďalšej činnosti dotknutého národného orgánu. Pokiaľ by bolo stanovisko ECB prijaté po lehote, členské štáty napriek tomu zabezpečia, aby sa s tým oboznámili orgány uvedené v článku 4.

Článok 4

Každý členský štát podnikne opatrenia, aby zabezpečil účinné dodržanie tohto rozhodnutia. Na tento účel zabezpečí, aby sa v príslušnej etape o návrhu s ECB poradil, čím sa umožní orgánu podávajúcemu návrh právneho predpisu, vziať do úvahy stanovisko ECB skôr než rozhodne o materiáli a zabezpečí, aby so stanoviskom prijatým ECB oboznámil prijímajúci orgán ak tento nie je orgánom, ktorý pripravil príslušné legislatívne ustanovenia.

Článok 5

1. Toto rozhodnutie sa bude uplatňovať od 1. januára 1999.

2. S účinnosťou od 1. januára 1999 sa zrušuje rozhodnutie 93/717/ES.

Článok 6

Toto rozhodnutie je adresované členským štátom.

V Luxemburgu 29. júna 1998

Za Radu
predseda

R. COOK

© Európska centrálna banka, 2015

Poštová adresa 60640 Frankfurt am Main, Nemecko
Telefón +49 69 1344 0
Internetová stránka www.ecb.europa.eu

Všetky práva vyhradené. Reprodukované na vzdelávacie a nekomerčné účely je povolené s uvedením zdroja.

Pokiaľ sa neuvádza inak, tento dokument používa údaje dostupné k 14. novembru 2014.

ISBN 978-92-899-2076-6 (online)
DOI 10.2866/408667
Č. katalógu EÚ QB-02-16-045-SK-N (online)